

عنوان مقاله:

تعیین مناسبترین زمان کاربرد علف کشهای D-۲,۴ و گلایفوسیت نشاندار شده با کربن ۱۴ برای انتقال به ریشه گیاه شیرین بیان طی مراحل رویش و رشد آن

محل انتشار:

مجله علوم و فنون هسته ای، دوره 22، شماره 3 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسین اهری مصطفوی - مرکز تحقیقات کشاورزی و پزشکی هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران

هادی فتح اللهی - مرکز تحقیقات کشاورزی و پزشکی هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران

بهنام ناصریان خیابانی - مرکز تحقیقات کشاورزی و پزشکی هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران

فرامرز مجد - مرکز تحقیقات کشاورزی و پزشکی هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران

علی قنبری - مرکز تحقیقات کشاورزی و پزشکی هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران

حمید رحیمیان - مرکز تحقیقات کشاورزی و پزشکی هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران

مهدی مین باشی - مرکز تحقیقات کشاورزی و پزشکی هسته ای، سازمان انرژی اتمی ایران

خلاصه مقاله:

در این کار پژوهشی ۴ مرحله مختلف رشد علف هرز شیرین بیان جداگانه و در شرایط گلخانه ای بررسی شده و در همه این مراحل، گیاهان از سطح روبی برگها مورد تلقیح علف کشهای نشاندار ۱۴C-Glyphosate و ۱۴C-۲,۴-D نشاندار با آکتیویته هایی از ۰.۰۶۰ تا ۰.۱۰۱۸ میکروکوری (در هر ۱۰ میکرولیتر از محلول) قرار گرفتند. این گیاهان پس از گذشت ۷۲ ساعت برداشت و به قطعه هایی متشکل از برگ تلقیح شده، برگ و ساقه بالای برگ تلقیحی، برگ و ساقه پایین برگ تلقیحی و ریشه تقسیم شدند. مقدار علف کش نشاندار شده در هر محلول همگن (حاصل از استخراج علف کش از نمونه گیاهی) به وسیله دستگاه شمارنده β مشخص شد و قابلیت تحرک و میزان انتقال علف کش به قسمت های مختلف گیاه شیرین بیان در هر مرحله رشد تعیین گردید. این تحقیق نشان می دهد که بهترین زمان کاربرد D-۲,۴ برای انتقال به سیستم ریشه گیاه، متعلق به مرحله شش برگی بوده و این علف کش، درمقایسه با گلایفوسیت، طی مراحل رشد گیاه مورد آزمایش از قابلیت انتقال بالاتری برخوردار بوده است

کلمات کلیدی:

علف کش شیرین بیان قابلیت انتقال نشان دار شده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1365786>

